

ΕΝΑΣ... ΚΑΚΟΦΗΜΙΣΜΕΝΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΟΥΛΟΥ

Ο Λούκουλλος στην Ελλάδα. Πώς εξόντωσε τους πειρατές της Μεσογείου. Η καλωσύνη του και η φιλάνθρωπία του. Η αγάπη του προς τους Έλληνες. Τά παραμυθένια παλάτια τους και η όνειρδοξία διακρίσεις τους. Μία επίσκεψή του Παρθίου και του Κικέρωνος. Πώς έρχαν εκ του... προχέρου! Η γενναϊότητα του Λουκουλλού. Πώς έπρωστατε τους ανθρώπους των γραμμάτων. Τα «σχολαστήρια», κ.τ.λ. κ.τ.λ.

την Αρμενία. Επίσης πολέμησε τότε εναντίον του Μιθριδάτη και του Τιγράνη και τους κατατρόπωσε και τους δύο.

Αλλά η αδιόκοπος αυτή επιτυχία του στην Ασία και η άποκτησις άμνητόν πλούτου χάρις στις κατακτήσεις του, προκάλεσαν τη ζηλοτυπία των πολιτικών αντιπάλων του, οι όποιοι με διάφορες ραδιουργίες έκαναν το στρατό του να στασιάζει και άναγκάσαν έτσι το Λούκουλλο να παραταχθί από την άρχιστρατηγία και να την παραχωρήσει στον Πομπήιο.

Αλλά έπρος της στρατιωτικής του Ικανότητος, ο Λούκουλλος διακρινόταν και για τα φιλόδοξα αιδωμάτια του. Όταν η Ρώμη είχε έλευτην την κυριαρχία της στη Μ. Ασία, πολλές πόλεις της τελευταίας περιήλθαν σε έλευτην κατάσταση από οικονομικής άποψης. Οι κάτοικοι τους έπένοντο κυριολογικώς και για να ανταποκριθούν στους φόρους που τους είχαν επιβάλει οι κατακτητές, αναγκάζονταν να πουλύν τα κτήριά τους, τα παιδιά τους, τους άνδραντες των θεών των και κάποτε και τον ίδιο τον άναντα.

Ο Λούκουλλος, άμα τα έμαθε ό, σ' αυτά, κατάργησε τους καλωτέρους φόρους και ελάττωσε τους νέους, προσέφερε δέ τόσες εινολίες στους δυστοχιμισμένους Μικρασιώτες, ώστε κατορθώσαν να ξεφύλθουν τα χρέη τους και να πάρουν πίσω τις ξενηρωμισμένες περιουσίες των, που θά τις έχαναν χωρίς την επέμβαση του.

Επί πλέον ο Λούκουλλος θεωρείται ός ένας από τους θερμότερους και ειλανκινότερους φίλhellους του καιρού του, γιατί ενεργήτης πολυλοτρόπος τους προχόνους μας. Όταν συνέλαβε κάποτε στην Άρμενία αλχημικούς μερικούς Έλληνας, τους άφρησε ειλανκινώς και τους έστειλε στην πατρίδα τους, δίνοντας τους μάλιστα και τα έξοδα τους. Επίσης σε όλο το διάστημα της παραμονής του στη Μ. Ασία, άδεδάτε έστρατοπέδους ή έκανε την παραμικρότερη ζημία σε έλληνη πόλι.

Εβαίε λοιπόν να του χρίσουν πολυτελέστατα άνάκτορα, των όποιων τις αθούσες εστοίσιε με πολύτιμες είνονες, άνδραντες και πλάτωλα έλλα καλλιτεχνήματα. Ίθατίως έφρόνιζε για τις τραπέζιες, τις ό-

Ι περισσότερο από τους άναγνώστες μας ξέρουν βέβαια τον περίφημο καλογαρά της άρχιας Ρώμης Λούκουλλο. Έν τοίτους ή άγνοούν ότι ο Λούκουλλος έπηρεζε ένας από τους ειλανκινότερους στρατηγούς της εποχής του και ότι ήταν προικισμένος με πολλά φυσικά χαρίσματα. Στη νεότητά του ο Λούκουλλος είχε κατεβά στην Ελλάδα και είχε πολέμησει υπό τις διαταγές του τρωμερού Σύλλα, Άρχότορα, επειδή είχαν έκτιμηθεί και άναγνωρισθεί στο μεταξύ η στρατιωτική άρετής του, διαφώτιζε άρχηγούς των ναυτικών δυνάμεων της Ρώμης, ή όποιες έστάλλαν εναντίον των πειρατών που παρενοχλούσαν διαρκώς τα παρόια της Ίταλίας.

Μεταξύ των άλλων μερών, ο Λούκουλλος, στην Ιστορία εκείνη εινωρατίτα του, πέρας και από την Κρήτη, την Κύπρο, τη Ρόδο, τη Μ. Ασία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο και καταστρέφοντε παντού τους πειρατές. Η άλληλαίμαχη αυτή νίκη των έχαναν ομηραγοκώτο στη Ρώμη, όταν τον έξέλεσαν Ύπατο.

Άρχότερα ο Λούκουλλος άνεκροχρήθη άρχιστρατηγός του ρωμαϊκού στρατού και καθιετέαξ της Βιθυνία, την Παρλαγονία, τη Γαλιτία και

προτάσει και με τι μέσα είχε καταρροβίσει να τους έτοιμίση ένα τόσο πλούσιο τραπέζι.

Έν γενει ο Λούκουλλος είχε γίνει δημοφύεστατος στη Ρώμη λόγω της φιλοφροσύνης και της γενναϊοδωρίας του προς όλους άνεξαρτέτως τους πολίτες. Όταν κάποτε ένας Ρωμαίος στρατηγός του ζήτησε έκατο πορφυρές χλαμίδες για να διακοσμήσει μ' αυτές μίαν αιδούσα χοροή, ο Λούκουλλος του έστειλε άμέσως διπλάσιες και εις έπιμετρον του τις έχάρισε!

Φαίνεται άκόμη ότι ο Λούκουλλος, παρά την έπαρτοούσα φημη, δεν άγαλούσε τόσο πολύ την πολυγαγία, όσο την καλογαγία, και απέβλεπε στο να παρέχει να τα δέπτανα του μια λεπτή και άνώτερη ήρώλασι στους πάντοτε πολυαριθμους συνδυατημένους του, στους όποιους έπλεούσαν, όπως είπαμε, οι λόγιοι και οι σοφοί.

Η συναναστροφές του με τους άνεφρόνους αυτούς και η αγάπη του προς τα γραμματικά των έκαναν να καταρτίση μια από τις λαμπρότερες και πληρέστερες βιβλιοθήκες της εποχής του. Επίσης έχτισε λουτρά γύρω από τα μέγαρά του, καθώς και ιδιαίτερα διαμεριώματα, τα καλωμένα σχολαστήρια, όπου σιγαμύλοσε με τους σοφούς. Ένα μάλιστα από τους τελευταίους, ο Άντιοχος, τον άπαθανάτισε με ένα σίγγραμμα, το όποιο όνόμασε «Λούκουλλος».

ποίες διακόσμηση με πολύτιμα πορφύρα ύφασματα εξαιρετικής όμορφιάς και με άγεια κατάπιτα με ποικιλίους λιβους.

Τ άνάκτορα αυτά περιεβύλλοντο με θαμισούς κήπους όνειρδοξους θεάς. Εκτός των άλλων, περιείχαν τεχνιτούς λιβους, μεγάλα κανονικά ζωντάκια, λίμνες, λχθωτοφρέια, κομψή περιτέα, λιοφύρους για περιπάτους, δένδρα, φυτά, λουλουδια και ό,τιδήποτε άλλο σπατείει στην εύχρηστία του άνθρώπινου ματιού και την Ικανοποίητι ενός δύσκολου γούστου.

Στα μεγαλοπρεπή και πλούσια αυτά άνάκτορα, ο Λούκουλλος ειλανκινότερος και συναναστροφείαν διαρκώς με λόγιους και σοφούς άνδρες, οι όποιοι συμμετείχαν φυσικά και στα περίφημα δέπτανα του. Μετα τα δέπτανα αυτά, για την παρασκευή των όποιων καταβύλλον ή διάθετη φροντίδα εις μέρους του οικοδεσπότη, ειλανκινότερα χοροή, φοιτησίες και θέαματα που σκόρπισαν στους προσκυλούμενους τη γηρά και την εόβια.

Η φημη για τις θραυμάτιες οικοδομές του Λουκουλλού και για τα πολυτελέστατα δέπτανα του, διαδόθηκε γρήγορα σ' όλη τη Ρώμη και πολλοί έπαρνεύς Ρωμαίους πηγαναν εκεί καθημερινώς από περιέργεια, να ιδούν άν πραγματικώς οι θρύλοι που άκούοναν σχετικάς των άληθινών. Μεταξύ των άλλων θέλουν κάποτε να πάνε και ο Πομπήιος μαζί με τον Κικέρωνο, οι όποιοι ζήτησαν να δειπνήσουν χωρίς να έχουν εινωρατίει από πριν το Λούκουλλο, λέγοντάς του ότι θα περιεοίκοτο στα φαγητά που είχε.

Ο Λούκουλλος άνήγρησε στην άγχη να δεχθι την πρόταση τους, γιατί ήθελε να τους περιποιηθι καλότερα, αλλά επειδή οι δύο φίλοι του δεν έποχωρούσαν, άποφάσισε να τους φιλοξενήση με ό,τι του βρισκόταν. Έπειδή δεν ήταν άκόμη ώρα για δείπνο, τους πήρε και περιπάτησαν μαζί λιγη ώρα στους άπερνετους κήπους του, άφου στο μεταξύ έδωσε τις απαραίτητες οδηγίες στους έπρωτες του.

Όταν όμως οι δύο ένοι άπρηκαν στην λεγομένη αιδούσα του Ατόλλου, για να δειπνήσουν... φοχηλά, όπως τους είχε προειδοποίησει ο Λούκουλλος, παρέμειναν κατάληρητοι για τον πλούτο και την κοκλία των φαγητών που τους περίμενε και δεν μάθωσαν ποτέ να ξεγρήσουν ούτε είχε προτάσει και με τι μέσα είχε καταρροβίσει να τους έτοιμίση ένα τόσο πλούσιο τραπέζι.

Έν γενει ο Λούκουλλος είχε γίνει δημοφύεστατος στη Ρώμη λόγω της φιλοφροσύνης και της γενναϊοδωρίας του προς όλους άνεξαρτέτως τους πολίτες. Όταν κάποτε ένας Ρωμαίος στρατηγός του ζήτησε έκατο πορφυρές χλαμίδες για να διακοσμήσει μ' αυτές μίαν αιδούσα χοροή, ο Λούκουλλος του έστειλε άμέσως διπλάσιες και εις έπιμετρον του τις έχάρισε!

Φαίνεται άκόμη ότι ο Λούκουλλος, παρά την έπαρτοούσα φημη, δεν άγαλούσε τόσο πολύ την πολυγαγία, όσο την καλογαγία, και απέβλεπε στο να παρέχει να τα δέπτανα του μια λεπτή και άνώτερη ήρώλασι στους πάντοτε πολυαριθμους συνδυατημένους του, στους όποιους έπλεούσαν, όπως είπαμε, οι λόγιοι και οι σοφοί.

Η συναναστροφές του με τους άνεφρόνους αυτούς και η αγάπη του προς τα γραμματικά των έκαναν να καταρτίση μια από τις λαμπρότερες και πληρέστερες βιβλιοθήκες της εποχής του. Επίσης έχτισε λουτρά γύρω από τα μέγαρά του, καθώς και ιδιαίτερα διαμεριώματα, τα καλωμένα σχολαστήρια, όπου σιγαμύλοσε με τους σοφούς. Ένα μάλιστα από τους τελευταίους, ο Άντιοχος, τον άπαθανάτισε με ένα σίγγραμμα, το όποιο όνόμασε «Λούκουλλος».

ΕΘΙΜΑ ΜΑΚΡΥΝΩΝ ΛΑΩΝ

Στην Ίταλία ήπάχει μια τάξι άνθρώπων εξ έπαγγελίας μονομάχων, οι όποιοι πληρώνονται και συντηρούνται από τους ενδιαφερομένους για τα θέαματα αυτά.

Οι άτατους μονομάχοι, κατά τις συναντήσεις τους, δεν μετοχηρίζοντα ειγη ή πιστόλια ή τοιούτια όπλα, αλλά χριπύονται με τα κούλια σάν κούρια, μέχρις ότου σπάσει το ένα απ' αυτά και θεωρηθι ή μονομαχία τελειομένη.

